

dette netop vil blive Gjenstand for Dverveielse i Comiteen. Men et ganske Andet er Spørgsmaalet om Hartkornets Egalisering. Om man vil forandre sin herom hidtil havte Anskuelse, det skal jeg ikke drøfte paa dette Sted; men forbeholde mig nærmere herom at udtale mig, naar dette Spørgsmaal senere kommer til Behandling. Men man søge ikke at bortskyde det nærværende Lovudkast med den Bemærkning, at det er overflødig og at det er ubetimeligt. Denne Lov er nødvendig og betimelig, naar Hartkornets Egalisation skal kunne finde sin Fremme. De mange specielle Bemærkninger, som ere fremsatte, og hvoraf nogle vistnok kunne være meget grundede, og andre deels ere støttede paa Feiltagelser, deels byggede paa, at man ikke noksom har opfattet den Nødvendighed, hvori Regjeringen besandt sig, med Hensyn til dette Lovudkast, skal jeg forbigaae. Jeg skal kun med Hensyn til de almindelige Principer om Skattevæsenet, som en æret Rigsdagsmand fra Holbeks Amts 2det District (Tscherning) har udtalt, tillade mig i Almindelighed at bemærke, at hans Ideer om Skattevæsenet kunne være meget gode, men jeg holder for, at det er meget vanskeligt at bedømme dem, førend man seer, hvorledes de praktisk fremtræde, hvorledes de stille sig til, hvorledes de passe paa de nærværende Forhold, og hvorledes den, som fremstiller dem, tænker sig dem udført i det virkelige Liv. Jeg for mit Vedkommende tilstaaer, at jeg vilde befinde mig i den største Forlegenhed, naar jeg skulde udarbejde noget Forslag, eller tænke mig, hvorledes det vilde stille sig, overeensstemmende med de af ham her udtalte Ideer. Jeg har tidligere yttret, og det vil senere vise sig at være sandt, at jeg ingenlunde er imod en Formues- og en Indkomstskat; men jeg er imod at se hen til den som den eneste Ressource, og imod at lade alt det Bestaaende med alle dets Smaaltigheder og Mangler blive staaende, indtil en saadan Skat kan indføres. En saadan Skat indføres ikke i kort Tid; der hører lang Tid, maaskee flere Aar dertil. Jeg kan i Diebliffet, efter min Dverbeviisning og den Kundskab, jeg troer at man vil indrømme mig at jeg har til vort Skattevæsen, ikke indrømme, at det er muligt, at vi kunne lade det blive

ved vore hidtilværende specielle Skatter, indtil en saadan Formuesskat kan blive indført. Jeg troer ikke, at det er umuligt at ændre de Brost, der findes ved vort nærværende Skattesystem, men jeg troer, at det er umuligt at gjøre det i Forventning af, at saadan Formuesskat snart lader sig indføre. Den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2det District (Tscherning) har endvidere yttret, at der efter hans Mening findes Feil, ikke alene med Hensyn til Principet i nærværende Lov, men ogsaa i Detaillen. Han har imidlertid ikke nærmere begrundet denne sin Paastand, men forbeholdt sig det; jeg skal afvente, at han begrunder det, jeg skal afvente, at han navnlig begrunder, at der er Feil i Detaillen. Jeg troer at skulle kunne bevise, naar det kommer saavidt, at der ikke er nogen Feil deri, andre end de almindelige Feiltagelser, som klæbe til ethvert menneskeligt Arbejde. Jeg troer, at Skatteloven, som den foreligger, er saa noagtigt affattet som muligt. Den er støttet ikke paa enkelte Mænds Ideer, men den er et vel overveiet og gjenomtænkt Arbejde af Mænd, som ere meest kyndige i det danske Skattesystem, og disse, som ere noie bekendte med den Idee, som ligetil Grund for Lovforslaget, ere komne til den Dverbeviisning, at Sagen burde forelægges Rigsdagen, for at søge, hvis det var muligt paa nogen Maade, at bringe Orden ind i det nærværende meget forviklede Skattevæsen. Jeg skal ligeledes afvente, at den ærede Taler nærmere viser, hvad det er for mange Skatte, som kunde være medtaget i denne Lov. Indtil dette skeer maa jeg erklære, at der er medtaget i denne Lov Alt, hvad der principmæssig for Diebliffet skal og bør medtages.

David: Jeg skal indskrænke mig til en kort Bemærkning, da den høitærede Finantsminister har sagt det Meste af hvad jeg troede nødvendigt at gjøre Forsamlingen opmærksom paa. Jeg er saa meget mere tilbøielig til at tilbageholde Alt, hvad jeg forøvrigt kunde have havt at sige, som den høitærede Finantsminister har gjort den Indrømmelse, at han erkjender, at der med Hensyn til §§ 2 og 4 kan gjøres den Modification, som jeg troede burde estrettragtes, for at give den Lov, som her foreligger, sin sande Betydning, at det kun